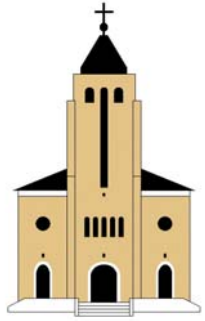

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2011/3. SZÁM • ÁPRILIS 17.

A HÍD

Életem során többször volt lehetőségem Rómába eljutni. Szeretem ezt a várost. A hangulatát, a szűk utcákat, a pizzát, a fagyit és a cappuccinót... Persze vonzódásom a városhoz nemcsak emiatt van. Az ember lépten-nyomon keresztény emlékeket talál. Nem csak a Vatikánban, nem csak nagy bazilikákban vagy a világhírű Sixtusi kápolnában. Kint az utcán is.

Az egyik ilyen emlékem egy híd. Rácsodálkoztam, amikor először mentem át rajta. Az angyalok hídjának is nevezik, mert nagy angyalszobrok vannak a két oldalán. Mindegyik angyal tart valamit. Egy lándzsát, szögeket, egy ruhadarabot, egy keresztet vagy éppen a kereszt feliratát. Jézus szenvedésének eszközeit, emlékeit. A híd egyik felén a Castel S. Angelo, az Angyalvár áll.

Virágvasárnapal megkezdődik Jézus szenvedése.

Passiója egy híd, mely átvezet a túlsó partra.

Híd, mely összeköti ezt a világot a másikkal.

A mi szenvedésünk is lehet híd, mely az örök életre vezet...

Angyalok kísérik utunkon, két oldalról, láthatatlanul...

Odaát az angyalok vára áll...

C. Zs.

A KERESZTVÍZ, A KERESZTSÉG

A víz az élet forrása, nélküle a föld sivár és puszta lenne. De vannak halált hozó vizek is, amelyek áradásukkal maguk alá temetik az életet. De ugyanez a víz meg is tisztít: megtisztít a mindennapok szennytől, és újra tisztává tesz bennünket.

Nem véletlen tehát, hogy a Szentírásban is oly gyakran fordul elő a víz. Már a próféták beszélnek a majd elérkező éltető vízről, amit Krisztus hoz el nekünk, az élő vízről, amely úgy tud betölteni bennünket, hogy többé nem szomjazunk meg.

A víz szimbolizmusának legteljesebb jelentését a keresztyény keresztségben találjuk meg. Keresztelő János vízzel keresztel a „bűnök bocsánatára”, alámerítésre azt a vizet használja, amely Námánt is meggyógyította leprájából, vagyis a Jordánt. A keresztségben azonban nem a testünk, hanem a lelkünk tisztul meg. A víz csak külső jegy, amely Krisztus vérét jelképezi.

Nem a víz mossa le bűneinket, beleértve az eredendő bűnt, hanem Krisztus kereszten kifolyt vére mossa tisztára az embert, most tisztára minket a keresztségben.

Szent Pál nem csak a víz tisztító hatását hangsúlyozza, hanem azt is, hogy a keresztelt alámerülése majd felbukkanása vízből, a Krisztusban való eltemetkezést, a lelki feltámadást jelképezi.

Tehát a keresztség igazi húsvéti szentség, közösség Krisztus húsvétjával: a megkeresztelt meghal a bűnnek, és Istennek él Krisztusban.

Add, Uram, hogy hálát tudjunk adni azért, hogy megkereszteltként élhetünk! Add, hogy hálát adjunk azért, hogy Hozzád tartozunk! Add, hogy tudjunk meghalni a bűnnek, és kitartsunk szeretettedben! Add, hogy hűségesek maradjunk hozzád!

A Biblikus teológiai szótár alapján
N.Gy.

ÁPRILIS

Április hagyományos magyar neve Szent György hava. A hónap jeles szentje **Szent György katona, vértanú**, aki Kappadókiában született 250 után, Lydában halt vértanúhalált 300 után.

Szenvedéstörténetét szolgálja, Paszrikra tész szemtanúként írta meg. Eszerint György Kappadókiából származott, s katonatiszt volt. Édesanya hatására tért meg, s ahol csak tudott, harcolt a pogányság ellen. Emiatt Dadianosz perzsa király – más források szerint Diocletianus császár – börtönében borzalmas kínzásokat kellett elviselnie. A rabságban sínylődő, megkínzott embernek maga Krisztus jelent meg egy látomásban és tudtára adta, hogy szenvedései hét évig fognak tartani. Lydda-Dioszpolisban – melynek nevét Györgyvárosra változtatták – sok zarándok látogatta sírját. Itt építettek György tiszteletére egy bazilikát.

Szíriában már a IV. századtól épülnek Györgynek szentelt templomok. Egyiptomban és Cipruson is nagy tisztelet övezi ezt a szentet. Konstantinápolyban maga Konstantin építtetett templomot a szentnek. Rómában már az 5. századtól volt saját temploma, Itália többi részében körülbelül egy évszázaddal későbbi tiszteletét lehet igazolni. Tours-i Szent Gergely azt állítja, hogy Galliában még ereklyéit is tisztelték, és a Merovingok

ősatyjuknak tekintették. Mainzban Sidonius püspök építtetett a szentnek egy bazilikát. Angliában és Skóciában már az angolszász időkben meglehetősen nagy tekintélye volt. Meg kell azonban azt is állapítanunk, hogy György tisztelete Európában a középkorban volt a legerősebb: mint általában a lovagok oltalmazója és a zarándokok meg a német lovagrend védőszentje kiemelkedő helyen állt. Rövid ideig a Dardanellák is az ő nevét viselték.

Különösképpen nagy volt György tekintélye a középkori Angliában.. A reformáció ellenére az anglikán egyház is megőrizte György iránti szeretetét. A XX. század elején XV. Benedek pápa Szent Györgyöt újból Anglia védőszentjének nyilvánította.

Szent György azonban a középkorban sem kizárólag a lovagi és nemesi rend szentje. Egyszerre volt védőszentje a parasztnak, lovaiknak és állatállományuknak. A naptárban elfoglalt helye adta neki azt a feladatkört, hogy a tavaszkezdet számos ősi népszokását „megkeresztelje.” Noha a sárkányviadal

motívuma csak a későbbi évszázadokban épült a György-legendába, kifejezi azt a keresztény meggyőződést, hogy a hit megszünteti a démonok uralmát, és a gonoszt minden alakjában legyőzi. Ilyen szemlélettel olvassunk el egy Szent Györgyről szóló részletet a *Legenda Aurea*ból:

▶ „Silena városa közelében volt egy tó, s abban lakott egy mérges sárkány. Már többször megfutamította a népet, amikor fegyveresen ellene vonult. Így hát a polgárok naponta két juhot adtak neki. Amikor a juhok megfogtakoztak, megegyeztek, hogy naponta egy embert áldoznak a szörnynek. Sorsot vetettek, mely alól senki sem vonhatta ki magát. Amikor már a városnak szinte minden ifja és leánya áldozatul esett, történt, hogy a sors a király leányára esett. A király jajveszékelt és megkísérelte, hogy leányát megóvja a nyomorúságos haláltól. A nép pedig rettegett, hogy mindnyájukat megöli a sárkány. Könnyezve ment a leány a tóhoz. És akkor Szent György arra jött lóháton. Megkérdezte, mi baja van. A lány így válaszolt: Jó ifjú, szállj gyorsan lovadra, és sietve fuss el innen!- és elbeszélte neki mindent. Ő pedig ezt mondta: Ne félj, segíteni fogok rajtad Krisztus nevében. Még beszéltek, amikor a sárkány kiemelte fejét a tóból. A leány reszketett a félelemtől, György azonban lovára pattant, keresztet vetett magára, és szembeleovagolt a sárkánnyal, amely rárontott. György nagy erővel megforgatta lándzsáját, Istennek ajánlotta magát, és olyan súlyos csapást mért a sárkányra, hogy az a földre zuhant. Akkor megparancsolta a leánynak, hogy a sárkány övét kösse a nyakára és vezesse be a városba. Az megtette és a sárkány úgy ment utána, mint egy szelíd kutya. A városban a nép rettenetesen megijedt, de György így szólt hozzájuk: Ne rettegjétek, mert az Úristen küldött hozzátok, hogy megszabadítsalak benneteket ettől a sárkánytól. Ezért higgyetek Krisztusban, és keresztelkedjétek meg, akkor megölöm ezt a sárkányt. Így hát a király és a nép megkezesztelkedett, György pedig kihúzta kardját, és megölte a sárkányt. Ugyanazon a helyen szép templomot építettek, és az oltárnál élő forrás fakadt, amely meggyógyított minden beteget, aki csak ivott belőle.”

Szent György napi népszokások:

■ A magyar parasztság kedves szentje. Az évszázadok során sok hagyomány kapcsolódott hozzá ünnepéhez. E napon hajtották ki a legelőre először az állatokat. A zöld vessző, amivel a hajtást végezték rontáselhárító volt.

■ Kalotaszegi pásztorszokás a juhbemérés. Ezen a napon állapították meg, hogy a gazdák a nyár folyamán milyen sorrendben, mennyi tejet kapnak. Ez még a lakodalomnál is nagyobb ünnep volt, ezért evés-ivással és táncmulatsággal zárták a napot.

■ Szent György napon harmatot szedtek a rontás elhárítására, s hogy az állatok sok tejet adjanak. A ruhába gyűjtött harmatot a tejes fazékba is belecsavarták, hogy sok vajuk legyen.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

PLÉBÁNOSUNK AJÁNLJA

Nagy szeretettel és örömmel ajánlok egy könyvet, mely nemrégiben jelent meg. A cigányságról szól. A cigányság történetéről, múltjáról, szenvedéseiről, hazánkban meglévő problémákról, sikeres kezdeményezésekről, cigány kultúráról. Örömmel olvastam ezt a könyvet, mert olyan ember írta, aki szereti és ismeri a cigányokat. Olyan valaki, aki a valós problémák elkenése vagy a kontrollálatlan kritika helyett, igazi ismereteket tud átadni a cigányságról. A könyvben szó kerül Ceferinóról, az első boldoggá avatott cigány vértanúról is. A könyv címe: **Cigány népismeret.** A Szent István Társulat adta ki. Igen szép, hiánypótló munka.

FARSANGI BÁLOK

DÉL-PESTI IFJÚSÁGI BÁL, SOROKSÁR-ÚJTELEP

Ahogy beléptem két „Men in black”-es figura állt előttem. Ez a bál ugyanis a filmszeplők és mesefigurák bálja volt.

A belépő mellé kaptunk különféle nyomdákat a kezünkre, ezekkel azonosítottak, vagyis csoportba osztottak minket.

A jelmezek bemutatása igazán izgalmas volt, jelen volt pl: Superman, Batman, Béni és Irma, Piroska és a farkas, Dartwader és sorolhatnám még. A csoportos játékok sem maradhattak el, vagyis volt dalfelismerési verseny és dalszövegírás egy adott meséhez egy adott dallamra majd az előadás következett. Miután vége lett a versenynek kezdődhetett a tánc. Az este folyamán megtanulhattuk a salsa alapjait.

Utána táncoltunk, táncoltunk, míg el nem jött az éjfélt gyertyafénykeringő. A sötétben az a sok gyertya leírhatatlanul szép volt.

Akik most nem tudtak eljönni, azoknak azt ajánlom, hogy a következő bálon legyenek ott, mert ezt az élményt kár lenne kihagyni. És ezt nem csak én éreztem így...

N. K.

FARSANG A GYEREKKÓRUSBAN

Az idén is – mint mindig – nagyon jól sikerült a kiskórus farsangja. Sok vicces

sorjáték volt, melyekből a felnőttek is sok mindent megtanulhattak (pl. ki nyerte a foci VB-t, és hogy miért nem jó barkochbázni József Attilával). A kicsik és a nagyok egyaránt korukhoz illő kérdéseket kaptak, melyekre „többnyire” tudtuk is a választ. A pincét színes lufikkal és szalagokkal tettük hangulatosabbá. Sok érdekes jelmezzel is megismerkedtünk, mint például malacka (kurta farkincával), cigánylány, hippi vagy Super Mario. Szerintem mindenki jól érezte magát, és ehhez a finomabbnál finomabb házi ínycségek (pl. Magdi néni házi sportszelete) is hozzájárultak. Remélem, hogy még sok ilyen alkalom lesz.

M. J.

IFI LELKIGYAKORLAT

Esztergom, 2011. március 25–27.

Az őszi középiskolás hétvége sikere láttán úgy döntöttek az atyák, hogy tavasszal is szerveznek nekünk egy közös ifjúsági hétvégét Esztergomban. A lelkigyakorlat során elmélkedhettünk a kérő, a hálaadó és a dicsőítő imáról. Jutott idő a csendes elmélyülésre, és a tapasztalataink megosztására is. Atyáink megmutatták, hogyan kell Szentírást olvasnunk, hogyan érdemes imádkoznunk. Persze emellett a humorukat és a jókedvüket sem hagyták otthon: reggeli tornáztunk a Bazilika melletti hegyen, játszottunk kissé nevetséges, de annál szórakoztatóbb játékokat, és még a számukra oly kedves esztergomi papnevelődést is megmutatták nekünk.

Ezek a pusztán tények, de a modern technikának hála, ráakadtunk egy nyilvános chatelésre a Facebookon, ahol két résztvevő beszélt az élményeiről...

■ Szia Zoli!

● Szia Gabi, na hogy tetszett a hétvége?

■ Tök jó volt... Neked mi tetszett a legjobban?

● Fuh... az, hogy olyan sokan voltunk, és még soha nem voltam a Szent Adalbert-központban. Azok a liftezések... és az erkély a mínusz első emeleten, soha nem fogom elfelejteni. Az is tetszett, hogy új dolgokat hallottam a hitről és az imádságról: „Az imádság a lélek felemelése Istenhez. Azért érzek hálát, hogy vagyok. Isten mindentől függetlenül szeret bennünket.” A kedvenc mondatom pedig – amely még most is a fülemben cseng – az, hogy: „Aki fél a szen-

vedéstől, az fél a szeretettől is.” És te hogy érezted magad? Mi fogott meg a leginkább ebben a két napban?

■ Először megijedtem, amikor Zsolt atya mondta, hogy most egy háromnegyed órás csend következik. Nonóval kimentünk az udvarra, ahol persze akkor már nem csak mi voltunk. Leültem egy fa tövébe, és ott magamban gondolkodhattam.

● És mire jutottál?

■ Hogy érted, hogy mire jutottam? o.O

● Hát, hogy miről gondolkodtál, és mik jutottak eszedbe?

■ Először csak ültem és hallgattam a nagy szelet. xD Aztán a kis lapot a kezembe vettem, és elolvastam a bibliai részt Jairus lányáról, majd válaszoltam a lapon lévő kérdésekre: Mikor szoktam imádkozni? Miket szoktam kérni Istentől? ... A végén már annyira jól elvoltam, hogy emlékeztetni kellett engem, hogy az idő rohan, és vár az ebéd. :)

● Én arra döbbsentem rá, hogy a hálaadó ima mennyire fontos, észre kell vennem az örömeiket az életemben. El is határoztam,

hogy minden este három dologért hálát adok, ami aznap történt velem.

■ *A tábor óta én is minden este lefekvés előtt hálát adok három dologért. Például a közös programokért. Tényleg emlékszel még, amikor Boda Peti játékeit játszottuk a Duna-parton? Láttad Tamási Benit, mekkorát repült a pékes játékban? xD*

● Ja, az nagyon komoly volt, de azért a liftezés sem volt semmi. Meg a biliárdozás a szemináriumban..., nem gondoltam volna, hogy a kispapoknak erre is van idejük az imádkozás mellett...

■ *Nagyon vicces volt látni az arcukat, ahogy meglepődtek, a sok érdeklődő szempár látán. A lányokon meg végképp. :D*

● Az biztos. Zsolt atyáék pedig milyen meghatottan beszéltek az itt töltött éveikről. Figyeltem Marci atyát, ahogy minden egyes sarkot ellenőriz, hogy megvan-e még... Biztosan sok élménye lehetett itt. Ha már Marci atyánál tartunk, én nagyon szeretem azt a gyermeki átélést, ahogy prédikál, mint például amikor vasárnap délelőtt a nővéréről és a karizmatikus mozgalmról beszélt a dicsőítő ima kapcsán: felállt, leült, hadonászott, mosolyogva beszélt..., szóval olyan „Marciatyás” volt, amely miatt annyira

szeretjük... Kár, hogy a mise után már indulni kellett az állomásra.

■ *Hát, igen..., a mi atyáink már csak ilyenek... Egyébként olyan gyorsan telik az idő amikor együtt vagyunk ilyen sokan. Tényleg, hányan is voltunk?*

● 45 körül szerintem.

■ *Azt szerettem volna mondani, hogy nekem ez a 2 és fél nap 45 emberrel olyan volt,*

mintha csak egy délután lett volna. Olyan szép dolog volt, amikor egymás haját csináltuk a lányokkal, meg amikor az ágyon gitározunk négyen-öten, aztán voltak akik ránk szóltak, mert aludni szerettek volna pont akkor.

● Nekem is jó volt, hogy például a pest-szentimreiekkel sokat beszélgethettem, és jobban megismerhettem azokat a gimiseket is, akiknek majd a nyári tábort szervezzük. És visszafelé a vonatozás során – vénember létemre – először játszottam érintőképernyős mobilal.

■ *Jajj neee... azért te maradj csak az ősrégi mobilodnál... :) Azt hiszem, nekem akkor izgalmasabb volt a visszaút. Marcsival és Nonóval ültem, és nagyon sokat beszélgettünk. Meg persze Imivel és Edittel gitározunk is (a vonaton). Vicces volt, mert ott volt egy kislemez, aki végig nagy lelkes szemekkel nézte, ahogy gyakoroltunk. :)*

● Akkor az biztosan érdekesebb lehetett, mint a madarak lövöldözése. :P Na, nekem mennem kell, mert fél 8-tól filmnézős hittan lesz Imrén. Akkor majd szólj, ha lesz valami program! Pápá!

■ *Na nekem is mennem kell vaccszni. Szia Zoli! :) Legyen szép napod! Majd még beszélünk!*

F. Z. & M. G.

PILISI TÚRA

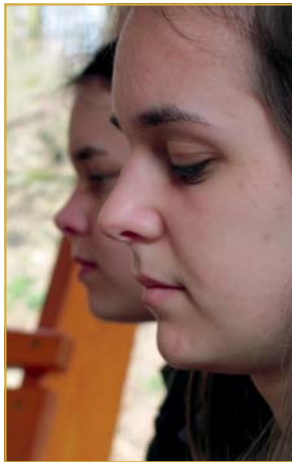
Az idei év jól kezdődött a kirándulások tekintetében. Már volt a Vértesben és a Börzsönyben is túra. Legutóbb pedig a Pilisben róttuk a kilométereket. Bár jómagam és családomból ez volt az első kirándulás az idén.

Szokásunkhoz híven a Plébánia előtt gyülekeztünk. Mivel a kis csapat mindig más, ezért bemutatkoztunk, és mindenki mondott magáról egy-két mondatot. Miután ez megtörtént elindultunk. Dömösig kocsikkal utaztunk, és a dömösi templom előtt parkoltunk. Innen már gyalog folytattuk utunkat. Gyönyörű, naps időnk volt, bár reggel még a Duna-kanyar ködbe burkolózott. A városból kiérve egy patak mellett haladtunk, és hamar elértük a Kaincz-forrást. Ezen a

helyen jelent meg egyszer Szűz Mária, emléket egy kis kápolna őrzi. Elimádkoztunk egy Üdvözlégyet, és elindultunk utunk legnehezebb szakaszán, fel a Prédikálósziékre. Ez egy igen meredek szakasz, a szintemelkedés 450 m. Félúton található a Vadálló-kövek, ami egy látványos, szép természeti képződmény: egy sziklás rész, rengeteg sziklatoronnyal. Némelyikre Zsolt atya fel is mászott a gyerekekkel. Mi szülők addig meg rémüldöztünk. Itt már elég magasan voltunk a Dunához képest, és ahol a fáktól le lehetett látni a Dunára, ott pazar látvány fogadott minket. A Börzsönyt és a Visegrádi-hegységet elválasztó, a Duna által vájt völgy ködben úszott.

Dél felé felértünk a Prédikálósziékre. Itt kicsit letáboroztunk, megebédeltünk, és

gyönyörködtünk a Duna-kanyar panorámájában. Innen jó látszik a Visegrádi Fellegvár is. Utunk további része már könnyű volt. Továbbmentünk a Keserűs-hegy gerincén, végül leereszkedtünk a Szőke-forrás völgyébe és visszamentünk Dömösre. Közben persze zsolozsmáztunk, és fényképezkedtünk Mahi atyával, aki szintén velünk volt. A legifjabbak közt pedig akadt egy igen elszánt fiatalember, aki a hobbjá ér-

dekében bármilyen áldozatra hajlandó, és miután talált magának egy méretes farönköt, azt végig cipelte.

A túránk, az elejét leszámítva nem volt nehéz, de azért kellemesen elfáradtunk. Útközben nagyokat beszélgettünk, és nagyon jól éreztük magunkat.

S. Gy.

NAGYBÖJTI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

2011. április 7.

Csütörtökön volt életem első NABIT-ja. Nagyon izgultam előtte. A templomtól indultunk busszal a Nyúl-dombhoz. Már sokan voltak a keresztnél és egy többen lettünk. Miután mindenki megérkezett, elindultunk. Először a papok vitték Jézus keresztyét. Az állomások közötti szakaszokban beszélgetni és énekelni is tudtunk. Nekem is elmúlt az izgulásom, és felhőtlenül tudtam nevetni.

Összesen öt állomás volt. A plébániák ifj hittanosai mutatták be állomásukat családi szemszögből. Minden állomás

nagyon jó volt, megragadták a keresztyét lényegét.

A Havanna-telepi templomba érkeztünk meg, ahol mindenki egy szalagot kapott. Ezekre felajánlásokat kellett írni, majd az általunk hozott keresztre kötöttük a szalagokat. Ezt követte a szentmise.

A mise után agapéval zárult a találkozó, ahol jól beszélgettünk a többi plébániáról ismert barátainkkal.

Nagyon jó volt! A társaság, a légkör, a hangulat...! Hihetetlen élmény volt! A következőre is biztosan elmegyek! H. K.

NAGYHÉT ELŐTT ÁLLUNK

Ünnepre készülünk... Takarítunk, ablakot pucolunk, megvesszük a sonkát, beszerezük a festenivaló tojást... Ezek mind-mind fontos kellékei az ünnepnek. Nélkülük hiányozna valami, rosszabbul esne az ünnepelés. De a külső készülétek mellett – talán kevésbé látványosan ugyan – készítgetjük a lelkünket is az ünnep megélésére. Pénteki böjtjeink, esetleg nagyböjti fogadalmaink arra emlékeztetnek, hogy ez a belső rendrakás ideje is.

Bár a személyes készületről nem mondhatunk le, plébániaközösségünk is sok-sok lehetőséget kínált arra, hogy elmélyüljünk, ráhangolódjunk a húsvét megünneplésére.

■ A *hamvazkodás* emlékeztetett bennünket a halál tagadhatatlan tényére, és nyitányát jelenti a bűnbánati időszak kezdetének.

■ A *pénteki kereszttutakon* hétről hétre végigjártuk Krisztus szenvedésének útját. Ahogyan ezt már az utóbbi években meg-

szokhattuk az egyes péntekeket plébániánk csoportjai vállalták. Ők olvasták fel a maguk választotta elmélkedéseket: az idén a megszokott közösségeink mellett új csoportok is feltűntek a kereszttutak szervezői közt: volt generációs kereszttút, volt gitáros-ifjúsági és idén – immár önálló közösségként – a férfikör is elvállalta az egyik hetet.

■ A fiatalok egy lelki hétvégével, illetve a NABIT-tal is készülődtek az ünnepre (*lásd az erről szóló cikkeket*).

■ Újdonság volt az idén a *plébániai lelki nap*. Szombaton kora délelőtt gyülekeztünk a plébánián. Bár nem voltunk sokan, mindannyian úgy éreztük, hogy ez a nap lelkileg gazdagította húsvéti készülletünket. Két témát dolgoztunk fel ezen a napon: az imádságot és a jócselekedeteket jártuk körül, bibliai alapokon, előadás (tanúságtétel) és kiscsoportos megbeszélések formájában. A lelki programot egy bensőséges, meghitt szentmisével zártuk. Ezután még egy ebéd erejéig együtt maradtunk. Ez volt az első plébániai lelki napunk, de talán nem az utolsó...

KERESZTELÉS NAGYSZOMBATON

A korai keresz-
tény egyház
gyakorlatában
nagyszombatkor a keresztelés szentségének
kiszolgáltatásával fogadta be az egyház az
új megtérőket. Ez a hagyomány azóta is él.
Az idén ismét lesz olyan felnőtt testvérünk,
akinek szívében megszületett a vágy Isten
keresésére, megismerésére, és arra, hogy a
keresztény felnőtt élet útjára lépjen. A szer-
tartás specialitása, hogy felnőttek esetében
a beavató szentségeket egyszerre veheti fel
az, aki ezekre felkészült: így a nagyszombati
liturgia keretében nem csak megkeresztel-
kedik, de elsőáldozó lesz, és a bérmálkozás
szentségében is részesül.

Szalkáry Károlyné (Edit) a felnőtt hittan-
csoportunk tagja. Férjével közösen van jelen
alkalmainkon. A vele készült beszélgetésből
belepillanthatunk, hogyan vezetett élete útja
a Jóisten felé.

■ *Hogyan kerültél közel az egyházhoz?*

Edit: Gyerekkoromban politikai okokból
nem lehettem megkeresztelve. Hárman vol-
tunk testvérek, és csak a legidősebb nővérem
lett megkeresztelve. Nem kaptam kereszteni
nevelést, otthon ez nem volt téma. Sőt a ro-
konságban annak idején csak rosszat hallot-
tam az egyházzal. Kereső fiatal, majd kereső
felnőtt voltam: egész életemben kerestem a
saját utamat, fiatal felnőttként teljesen ki-
elégített az agykontroll, és más ezoterikus
dolgok. Amit el akartam érni, úgy éreztem,
ezek segítségével lehetséges volt.

■ *Hogyan sikerült akkor egyáltalán megismerkedned a kereszténységgel?*

– A férjem nagyon fontos szerepet játszik
ebben. Ő gyerekkora óta kereszteni szel-
lemben nőtt föl. Fiunk ilyen irányú nevelése
is elsősorban az ő feladata volt. Bár az esti
mesét több alkalommal a fiatalok bibliájából
„meséltem”. De kettőnk között ez soha nem
jelentett nehézséget. Bár magam nem foglal-
koztam a hit kérdéseivel, Istennel, örültem
annak, hogy férjem és fiam tartozik vala-
hová. A fiam Pál atya mellett nőtt föl, hozzá
hordtam hittanra. Rendszeresen ministrált a
templomban.

Két évvel ezelőtt fontos találkozást él-
tünk meg, akkor ugyanis a költözésünk
kapcsán megismertünk egy házaspárt. Ak-
kor átmenetileg a XVII. kerületben laktunk
náluk. Náluk havi rendszerességgel voltak
imaalkalmak, kb. 30-an jöttek össze ilyen-
kor imádkozni. Bár nagyon jó kapcsolatba
kerültünk egymással, ők kevésbé ismerték
a mi életünket. Egyszer meghívtak minket
is egy ilyen alkalomra, ahova először csak a
Karcsik (férjem és fiam) mentek el. Én rögtön
azt gondoltam, hogy „mit keresnék én ott”.
Aztán kicsit később már én is elmentem. Na-
gyon szimpatikusnak találtam az embereket,
és én nagyon jó társaságnak tartottam őket.
Mint imaalkalom akkor ez még távol állt tő-
lem, inkább csak nézelődtem. Azon a nyáron
mondták, hogy ők mennek Medjugorjéba, és
minket is hívtak, mi pedig elfogadtuk a meg-
hívást. Mindenki a maga igényének megfe- ▶

▶ lelően: Karcsi zárandokútra ment, én pedig kirándulni. A férjemnél azt láttam, hogy az utóbbi időben egyre inkább elmélyül az Isten-kapcsolata. 2 évvel ezelőtt meghalt az apósom, azóta szinte naponta viszi az édesanyját a templomba, aztán az imaalkalmak és Medjugore – ezek mintegy felélénkítették a hitét. Egy éve Karcsi részt vett egy Szentlélek-szemináriumon. Annak végén felébredt benne a vágy arra, hogy a házasságunkat is rendezzük – 25 évig ugyanis nem volt szentségi házasságunk –, ezt meg is tettük. Mivel én nem voltam megkeresztelve, különböző engedélyek kellettek ahhoz, hogy egyházi esküvőnk lehessen. Ennek következménye, hogy elkezdtem felnőtt hittanra járni: ismerkedem a tanítással, Istennel, Jézussal, egyre közelebb kerülök a hithez. Azt hiszem, hogy ebben nagy szerepe van férjemnek, az ő türelmének, imádságának. A mára már 26 éves fiunk felnőtt keresztényként éli az életét. Mikor kisebb volt, mindig nagyon szeretete volna, ha én is megkeresztelkedem, de én akkor még ellenálltam. Most nagy örömmel fogadta elhatározásomat.

■ **Mit gondolsz, mit vársz a keresztségedtől, milyen lesz utána az életed?**

– Jó annak, akinek van mély, komoly hite. Azt érzem, hogy nekem nagyon nehéz volt a hithez közeledni, mert az eddigi élettapasztalataim azt mutatták, hogy szorgalommal, akarattal, munkával, pozitív gondolkodással mindent el lehet érni. Szeretném, ha lelki síkon kiegyensúlyozottságot, irányvonalat kapnék. Érzem, hogy valami más úton fogok járni! Furcsa, de úgy érzem, hogy egész életemben katolikus szellemben éltem, még akkor is, ha nem jártam templomba. Most viszont tudom, hogy a keresztséssel nem befejeződik valami, hanem elkezdődik! Az idén már megkereszteltként – nem kirándulólként – megyek én is Medjugorjéba!!

N. Gy.

Néhány hete Zsolt atya tesztelt minket, a hétfői felnőtt hittanosokat:

„Mit szólnátok hozzá, ha új pap jönne a plébániára?” Döbbenet néztünk, és nem tudtuk, hogyan reagáljunk.

„Nem helyettem, csak mellém” – mondta megriadt tekintetünket látva.

„Ja, hát semmit” – mondtuk felsóhajtva és immár felszabadultan mosolyogva. „És ha egészen furcsa lenne, távoli országból, ismeretlen kultúrából?” Lélekjelenlétünket visszanyerve bizonygattuk: „Annál izgalmasabb, hát persze a nyelvi nehézségek először zavaróak lehetnek, de mi olyan aranyos emberek vagyunk, hogy le fogjuk tudni küzdeni a kezdeti kommunikációs nehézségeket”.

Hát így tudtuk meg, hogy új atya érkezik Indiából: **Mahimai Raj Anthony**. Vele beszélgettünk egy hétfői estén.

■ **Mondjál pár szót a családról!**

Mahi: Három testvérem van, egy idősebb fiú, akinek egy péksége van, egy fiatalabb fiútestvérem, ő katonaként dolgozik. És van még egy ikertestvérem is. Ő is papnak készült, de végül nem lett az. Most egy bankban dolgozik. Mindhárom testvéremnek két-két gyermeke van. Édesanyám néhány éve meghalt, édesapám még él, de sajnos ő is beteg.

■ **Mióta katolikus a családod?**

– Már az őseim is katolikusok volt, nagyjából öt évszázadra nyúlik vissza annak a története, hogy családjunk katolikus lett.

■ **Mikor éreztél hivatást arra, hogy pap legyél?**

– Valahogy kicsi korom óta világos volt, hogy egyszer majd ez lesz a hivatásom. A falunkban szerzetes nővérek voltak. Még egész kicsi voltam, amikor az egyik nem azt mondta, hogy lehetnék majd pap, hanem, hogy pap vagyok. Édesanyámnak is mondta, hogy belőlem pap lesz. Ő pedig nagyon örült, mindenben támogatott, és nagyon sokat imádkozott azért, hogy ez megvalósulhasson. Sajnos a szentelésemet már nem élhette meg.

■ **Milyen voltál gyerekként?**

– Semmi különös, nem voltam sem különösebben okos, sem különösebben buta, sem különösen jó, sem különösen rossz, nem ezért tűnhettem fel ennek a nővérnek. Egyszerűen csak hívtak, hogy jöjjenek a templomba: hol szentmisére, hol rózsafüzérre vagy más alkalmakra. Ő ébresztette fel és tartotta bennem a hitet, hogy ez megvalósulhat. Édesapám nem járt templom-

ba, míg a nagyapám – állítólag – folyton a templomban volt, azt mondják, én olyan vagyok, mint a nagyapám, ő nagyon szépen énekelt, hívtak hát engem is énekelni. Aztán jött egy plébános, aki nagyon sok gyereket gyűjtött maga köré. Ő segített, küldött minket a szemináriumba. Neki is nagy szerepe van abban, hogy az utóbbi néhány évtizedben a falunkból 50-en papi és 200-an szerzetes nővéri hivatást választottak.

■ **Indiában hogyan lesz az ember pap-pá? Mi mindent kell tanulnia?**

– Hosszú éveket kell tanulni. Összesen 14 évet: először a kis szemináriumba mentem, ez 4 évig tartott. Majd 3 év filozófiát kell tanulni, aztán pedig 2 év gyakorlati képzés következik. Ezután jön a 4 év teológia, majd 1 év a diakónusi munka.

2006 májusában szenteltek pappá. Ezt követően 3 évet káplánként dolgoztam, 1 évet pedig plébánosként. Ezután már a készülődés ideje következett: most pedig itt vagyok.

■ **Hogyan tudnád bemutatni az indiai katolikus egyházat?**

– Nehéz Indiáról beszélni, mert nagyon nagy ország. A környék, ahonnan én származom, nagyon szegény. Az embereknek szinte minden idejét lefoglalja a létfenntartás: dolgoznak, esznek, alszanak, és minden kezdődik előlről. Az egyház missziós állomásokon dolgozik. Sokat foglalkozunk a gyerekekkel, meghívjuk őket ezekre a bázisokra, tanítjuk, neveljük őket. Nagyon fontos, hogy segítsünk azoknak, akiknek erre szükségük van: kis kórházak is működnek ezeken a missziós bázisokon.

Magyarországon azt láttam, hogy itt minden olyan jól szervezett. Aki tudja, ►

▶ hogy mit szeretne tenni, annak csak meg kell keresni, hogy hol kapcsolódhat be a munkába. Indiában mindent magának kell kitalálni annak, aki valamit el szeretne indítani.

■ *Milyenek az első benyomásaid rólunk, magyarokról?*

– Nagyon vendégszerető itt mindenki. Élvezem, hogy mindig van élet: a plébánián sokat vannak együtt az emberek, sok a közös program, a közös imádság. Nagyon családias a légkör.

Ami meglepett, hogy az utcán nem tördnek egymással az emberek. Most, hogy sokat utazom a villamoson, azt látom, hogy mindenki maga elé néz vagy könyvet, újságot olvas. Nagyon zárkózottnak tűnnek. Indiában mindenki beszélget mindenkivel, az utcán, a járműveken, ahol csak találkoznak, akkor is, ha nem ismerik egymást.

■ *Mi az ami a leginkább meglepett, amit nem gondoltál rólunk?*

– Az, hogy milyen jószívűek itt az emberek. Nézem azt a sok adományt, amit a rászorulóknak gyűjtöttek. És látom, hogy még a gyerekeket is arra nevelik, hogy tudjanak lemondani a játékaikról, és tudjanak adományozni másoknak. Ezt nagyon szépnek látom.

■ *Van-e valami különbség a szentmise ünneplésében?*

A szentmise a mi környékünkön szinte ugyanilyen, mint itt. De vannak olyan katolikus közösségek is Indiában, amelyek jobban adoptálták a hindu kultúrát, de összességében inkább azt lehet mondani, hogy a liturgia hasonlít az ittenihez. De azért nálunk is előfordul, hogy nagyobb ünnepekkor amikor a pap vagy elöljáró bevonul akkor felállunk és gyertyával körö-

ket rajzolunk a levegőbe, ami errefelé nem hiszem, hogy szokásos.

■ *Hogyan haladsz a magyar nyelvvel?*

– Mielőtt idejöttem, mindenki mondta, hogy ez egy nehéz nyelv. Most már tanulom. Keményen dolgozom, ha valami nehéz, nem adom fel, hanem megyek és kérdezek: megyek az atyához, aki mindig segít, vagy Ádámhoz, aki szintén lelkesen magyaráz. Sokat tanulok Zolítól is, mindig javítja a kiejtésemet, türelmesen tanítgatja a szavakat. Minden nap megyek magyar-órára: a tanárom megvan elégedve velem. Jó érzés, hogy máris megérték szavakat a liturgiából. A tanulás része az is, hogy két Bibliát olvasok egyszerre: a magyart és a sajátomat.

■ *Mi a helyzet az étellel? Van valami, amit megszeretnél?*

– Csupa ismeretlen étellel találkozom, még nem tudom megmondani, hogy mi a kedvencem. Otthon főleg rizst ettem, de az otthoniak azt mondták, hogy figyeljek rá oda, hogy túl sok rizst eszem, és ez hizlal. Itt még nem ettem rizst, helyette sok kenyeret, süteményt eszem. :-)

■ *Van-e valami, ami hiányzik?*

– Apukám beteg, hiányzik, hogy mellette legyek, és tudom, hogy akkor sem tudok hazamenni, ha valami történik velem. De legjobban még mindig az édesanyám hiányzik, az ő halála volt életem eddigi legnagyobb vesztesége. Sokat imádkozom az otthoniakért is, meg édesanyámért is.

Mielőtt Magyarországra jöttem, sokat imádkoztam azért, hogy olyan atya mellé kerüljek, aki befogadó és szeretetteljes lesz, aki törődik velem. Az Úr meghallgatta az imáimat.

N. Gy. & Sz. K.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Papp Gergely**
születési dátum: 2010. szeptember 26.
keresztelés ideje: 2011. március 6.
- ☞ **Molnár Júlia Csenge**
születési dátum: 2010. március 21.
keresztelés ideje: 2011. március 13.
- ☞ **Szabó Viktória**
születési dátum: 2011. január 7.
keresztelés ideje: 2011. március 27.
- ☞ **Jocskov Zsombor**
születési dátum: 2010. március 2.
keresztelés ideje: 2011. április 10.

TEMETÉSEK

- † **Hegyi Gézáne (sz. Stiedler Anna)**
születési év: 1930
temetés ideje: 2011. március 9.
- † **Molnár István**
születési év: 1925
temetés ideje: 2011. március 29.
- † **Szathmári Albertné (sz. Richter Irén)**
születési év: 1934
temetés ideje: 2011. április 8.
- † **Szabó Gézáne (sz. Guncz Aranka)**
születési év: 1941
temetés ideje: 2011. április 15.

REJTVÉNY

Május Szűz Mária hónapja. E havi rejtvényünkben olyan Kárpát-medencei településneveket kell megtalálni, amelyek mindegyike a Mária-előtaggal kezdődik. Az egyes települések betűi összekeveredtek. Beküldendők a településnevek.

Beküldési határidő:
május 30. A megfejtéseket a mustarmag18@yahoo.com elektronikus postacímre vagy pedig a plébániára kell eljuttatni.

Előző havi rejtvényünkre igen sok helyes megoldás érkezett. Közülük ebben a hónapban ötnek kedvezett a szerencse. *Tar Jánosné, Vadas Hajnalka* és *Vig Antalné* 1-1 belépőt nyertek a plébániai bála, *Töröcsik Jánosné* és *Árva Ilonka* pedig kisebb jutalomban részesülnek.

- a) YÜGD
- b) ÖSBNEY
- c) AADNR
- d) SZARONT
- e) CÓPS
- f) GYLÖEST
- g) ÉÉMNDK
- h) KAMK

A Rózsafüzér Társulat
imaszándéka
május 2–június 5.:
*A csíksomlyói
zarándokútért*

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Füssi Zoltán (F. Z.), Hajdú Katalin (H. K.), Mayer Gabriella (M. G.),
Mayer Julcsi (M. J.), Nemcsics Klára (N. K.), Sárkány György (S. Gy.),
Szále Kata (Sz. K.)

Fotók:

Fundák Blanka, Horváth Anna, Nemcsics Barna, Nemcsics Endre,
Szalkáry Károly

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **április 17. virágvasárnap:** a ½10 órai szentmise *passió* (közreműködik a plébánia kórusa), az esti szentmise után Csíksomlyói *passiójáték*;

■ **április 18. hétfő:** 24 órás szentségimádás

■ **április 19. kedd:** gyónási lehetőség 6–8 óráig – gyóntatnak: Béla atya és Zsolt atya;

■ **Nagyszerda (április 20.):** 18 óraker szentmise, utána Jeremiás sirmait énekeljük;

■ **Nagcsütörtök (április 21.):** 10 óraker krizmaszentelés a Szent István Bazilikában, 18 óraker Szentmise, utána Jeremiás sirmait, majd éjfélíg virrasztás a templomban – Ifjúsági virrasztás az ócsai erdőben;

■ **Nagyéntek (április 22.):** 15 óraker keresztút – 18 óraker ünnepi szertartás kereszt-hódolattal, *passió*, Jeremiás sirmait, utána éjfélíg virrasztás a templomban;

■ **Nagyszombat (április 23.):** reggel 8-tól 16 óráig szentsírlátogatás – **20.30-tól nagyszombati vigília** – gyülekezés a templom előtt, tűszentelés, ünneplés bevonulás a húsvéti gyertyával, húsvéti örömenek, a keresztelési fogadalom megújítása. – A Szentmise végén gyertyás feltámadási körmenet! *Gyertyákat adunk erre az alkalomra, nem kell hozni magunkkal!*

■ **Húsvétvasárnap (április 24.):** vasárnapi miserend, a ½10 órai ünnepi szentmise után a gyerekeknek tojáskeresés a templomkertben; 16. 00 órától Húsvéti koncert – közreműködnek: templomunk gyerek- és felnőttkórusa. Jótékonyági koncert – bevételét a nyáron velünk táborozó dévai gyerekek fordítjuk. Váradí Levente dévai gyermekotthonban készült fotóiból kiállítás nyílik a templomban.

■ **Húsvéthétfő (április 25.):** csak ½8-kor lesz szentmise.

■ **április 29–május 1.:** Márianosztrai Ifjúsági Gyalogos Zarándoklat;

■ **május 1. vasárnap:** ½10 óraker szentmise az április hónapban eltemetett halottainkért;

■ **május 8. vasárnap:** délután 4 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;

■ **május 13. szombat:** fatimai engesztelő imaest a főplébánián, 5 órától rózsafüzér, majd 6 órától szentmise;

■ **május 16. hétfő:** 24 órás szentségimádás

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **április 18. hétfő:** 20.30 óraker Asszonykör a plébánián (báli előkészületek);

■ **május 2. hétfő:** 20 óraker Asszonykör a plébánián (báli előkészületek);

■ **május 3. kedd:** 19 óra, Férfikör a plébánián;

■ **május 8. vasárnap:** 15 óra, dokumentumfilm-klub;

■ **május 27. hétfő:** Évadzáró Asszonykör (wellness).

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

■ **április 30.:** Plébániai bál;

■ **május 6–8.:** Minitábor általános iskolások részére;

■ **május 14.:** Élő Rózsafüzér Zarándoklat Budapestért;

■ **május 21.:** Nagymarosi Ifjúsági Találkozó;

■ **május 28.:** Családi délután (méta- és bográcsparty);

■ **június 9–13.:** Közös zarándoklat a Csíksomlyói búcsúra.

Nyári táboraink időpontjai:

■ **június 16–június 24.:** Általános iskolás napközis tábor;

■ **június 29–július 5.:** Középkolós tábor (Tarján – Gerecse);

■ **július 21–24.:** Plébániai családi tábor (Tivadar);

■ **július 25–31.:** Általános iskolás tábor (Bajót).